

ΑΠΟ ΤΑ ΗΡΩΪΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΤΟ ΦΕΙΔΙ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑΣ

Μιά περίεργη Ιστορία βγαλμένη από τ' αρχαία της νήσου. — Το φεβρέρ φειδί και οι δυο αδελφοί Μπρασιάνοι. — 'Η Ιστορία επαναλαμβάνεται στη Ρόδο. — 'Ένα θηρίο πού εξελεθρεύει τ' άνδες τών Ιπποτών. — 'Ο Θεοδόσιος Γκεζέν και τ'α σκυλιά του. — Μιά έπική θηριεμαχία. — 'Όπου ή δεξα οδηγεί στάς...φυλακάς! — 'Ένα άπροσδόκητο φινάλε.

Στά 'Αρχαία της Κεφαλλονίας σώζονται μερικά περίεργα έγγραφα αναφερόμενα στη ζωή και τις περιπέτειες τών παλαιών κατοίκων της νήσου, Ένστών, Φράγκων κλπ. "Ένα άπ' αυτά εινε και τό «έγγραφο του Μαλαπιέρου». Μιλεί για τό περίφημο «φειδί της Κεφαλλονίας», τό όποιον ώς θρύλος φέρεται στα στόματα τών κατοίκων, και περιγράφει τό γεγονός μέ ύφος Ιστορικό, μέ τήν προσπάθεια δηλαδή νά μάς πείση ότι έγινε αυτόπτης μάρτυς του συμβάντος ή συγγραφέυς του.

Κατά τας άρχάς του 16ου αιώνος, τό χωριό 'Ανεμοδούρι άνεστατώθη έξ αίτίας ένός τρομερού φειδιού πού φανερώθηκε στό γειτονικό δάσος του 'Αγίου Νικολάου. Τεράστιες ήταν οι διαστάσεις του τέρατος αυτού. 'Η θεία του επάγωνε και τούς πειό γενναίους. 'Από καιρό σε καιρό έβγαინε από τό δάσος, κατηφόριζε στόν κάμπο και έφερε την καταστροφή ή όλο τό νησί. 'Ετροψε άνθρώπους, ζφα μικρά και μεγάλα, φαρμάκωνε τόν τόπο μέ τήν πνοή του. Τά όλόγρια μέρη ερημώθηκαν, κενείς πειά δέν τολμούσε νά πάη νά κατοικήση.

'Ο τότε προβλεπτής της Κεφαλλονίας Φαντίνος Μαλαπιέρος έβγαλε προκήρυξη και ειπε : "Όποιος σκοτώση τό φειδί, έκτός τών άλλων άμοιβών, θά κέρη ιδιοκτησία του όλα τά χωράρια πού εινε γύρω από τήν φωλιά του θηρίου, και τό δάσος». Περνούσε καιρός και κανείς δέν τολμούσε νά βγη στό κνήγη του φειδιού. Τέλος δυο αδελφοί, Κεφαλλονίτες, ή 'Ιάκωβος Μπρασιάνος και ή Βερνάρδος, πού ύπηρετούσαν στρατιωτές, άπεφάσισαν ν' αναλάβουν τήν έπιχείρησι. Τήν 10ην Μαΐου 1509 άρματώθηκαν σάν άστακοί μέ όπλα και διάφορα εργαλεία, πήγαν στό δάσος, ανάψαν φωτιά μπροστά στη σπηλιά του θηρίου, τό άνάγκασαν νά πεταχτή έξω και μέ πεισματώδη άγώνα κωπόρθωσαν νά τό σκοτώσουν. 'Επειτα τό έγδαραν, έβραλαν τό τομάρι του σ' ένα κοντάρι και τό έφεραν μέ πομπή στόν προβλεπτή. "Αμα ή κολή ειδήσις διαδόθηκε στό νησί, ετρεξαν όλοι νά ίδουη και σε όλες τις εκκλησιές γίνηκε επίσημη δοξολογία.

Στό έγγραφο του προβλεπτού ύπάρχουν όλες ή λεπτομέρειες. Τό φειδί ειχε όσμα μεγαλύτερο από δυο βώδια, και δυο φτερά από δέρμα.

'Ο Μπρεντό στην «Ιστορία τών 'Ιπποτών της Μάλτας» μάς μιλεί για ένα παρόμοιο τέρας πού φάνηκε στη Ρόδο, κατά τά μέσα του 14 ου αιώνος. Τήν εποχή, εκείνη μέγας Μάγιστρος (διοικητής) του τάγματος τών Ιπποτών της Ρόδου ήταν ή 'Ελιάν Βιλλενέβ. "Ένα τερατώδες έρπετο φανερώθηκε σε άπόσταση δυο χιλιάδων μέτρων από τή πρωτεύουσα της νήσου. Ειχε τή φωλιά του σε μία σπηλιά του όρους 'Αγίου Στεφάνου, κατέβαινε στα χωριά και κατέφραγε πρόβατα, άλογα, άγελάδες, καμιά φορά δε και άνθρώπους.

'Ολό έταράχθηκαν στο άκουσμα τουτο, πολλοί θαρραλέοι ιππότες βγήκαν νά του κνηγήσουν, αλλά όλοι βρήκαν τό θανάτο τους. 'Ο μέγας Μάγιστρος μέ θλίψη και έβλεπε νά θερζιεται τό άνηθος του τάγματός του και τέλος άπηγόρευσε τόν πόλεμο έναντίον του φειδιού. 'Ο παραβάτης θά εββόνητο από τόν κατάλογο του τάγματος ή —όπως έλεγαν τότε— «θά έχανε τό ιπποτικόν ένδυμα».

Τόν καιρό εκείνο ετυχε νά περάση από τή Ρόδο ή Γάλλος ιππότης Θεοδόσιος Γκεζόν. "Έμαθε τά διατρέχοντα και συνέλαβε τό σχέδιο νά έξοντώση τό τέρας και νά δοξασθή. Πηγαίνει λοιπόν στη Γαλλία, κλείνει στόν προγονικό του πύργο, στην επαρχία Λαγκεδόμ, και καταγίνεται νύχτα-μέρα στη μελέτη και έφευρογη του σχεδίου του.

Κατασκευάζει από σύρματα και χαρτί πιστόν όμοίωμα του τερατώδους φειδιού της Ρόδου, τό χρωματίζει καταλλήλως και αρχίζει νά μαθαίνει τά δυο του λαγωνικά σκυλιά, άμα άκούνη τις φωνές του, νά όρμουν κάτω από τήν κοιλιά του τεχηητού φειδιού (ή όποία δέν ειχε λεία) και νά τήν εσχίζουν, ένφ αυτός επιππος χτυπούσε μέ τή λόγχη του τό θηρίο σε διάφορα μέρη!

'Ετσι γυμνάστηκαν, αυτός και τά δυνατά σκυλιά του, πολλούς μήνες μυστικά, μέσα στο δάσος του έρημικού πύργου. Τέλος άμα κατάλαβε ότι τό έξερουν καλά τό μάθημά τους, έπήρε τά σκυλιά και ήρθε στη Ρόδο, χωρίς νά πη σε κανένα τό σκοπό του. Τόν συνάδεναν και δυο πιστοί του ύπηρετές, οι όποιοι έφεραν τά όπλα του κωρως των και τά έκρυψαν σε ένα γειτονικό έρημοκλήσι... 'Ο Γκεζόν μπήκε μέσα, προσεχθήθηκε, έπειτα φόρεσε τήν άρματωσία του και ανέβηκε στ' άλογο. Διέταξε τούς ύπηρετές του νά στεκονται παράμερα και νά παρατηροϋν τή μάχη' και άν μόν έ-

σκοτώνετο από τό θηρίο ειχαν τήν άδεια νά επιστρέψουν στη Γαλλία, άν όμως έβλεπον τόν Ιππότη νά σκοτώνη τό φειδί, νά τρέξουν νά τόν περιποιηθοϋν.

Μετά τουτο, άκολουθούμενος από τά δυο σκυλιά, έβράδιος και εϋθείαν στη φωλιά του φειδιού και αρχισε νά χτυπά τά όπλα του. Τό φειδί, άμα άκουσε τόν κρότο, πετάχτηκε έξω μέ τό φοβερό στόμα άνοιχτό και τά μάτια αστραφόντα. 'Ο Ιππότης χωρίς νά χίση στιγμή, τό χτυπά μέ τή λόγχη του, ή όποία βρόντησε άπάνου στα σκληρά του λεία, χωρίς νά τό βλάψη καθόλου. 'Ενφ όμως ή Ιππότης ήταν έτοιμος νά δευτερώση τό χτύπημα, τό άλογο του ετρόμαξε από τά σφυρίγματα και τή βαριά μρονυδιά του τέρατος, σηκώνεται στα πιανά του πόδια και ρίχνει κάτω τόν καβαλλάρη. 'Αλλ' ή Θεοδόσιος Γκεζόν, καταλαβαίνει τόν κίνδυνο και δέν τά χάγει. Στη στιγμή βροίκεται όρθιος, τραβά τό σπαθι και άκολουθούμενος από τά πιστά του λαγωνικά, χύνεται και χτυπά κολλές φορές τό θηρίο σε διάφορα μέρη του σώματός του. Παντού όμως τό σίδερο βροντούσε στα λεία και πηδοϋσε πίσω. Και τό φειδί μωνασμένο σφυρίζει και επιτίθεται νά καταφάγη τόν Ιππότη. Μέν ένα δυνατό χτύπημα της ουρας του τόν ρίχνει κάτω και θά τόν έτροψε άν τήν κρίσιμη εκείνη στιγμή τά δυο σκυλιά δέν έπρόφταναν νά κολλήσουν κάτω από τήν κοιλιά του και νά μπήξουν τά δόντια τους στη μαλακή του κοιλιά, πού δέν ειχε λεία. Τό φειδί εστρουφόριζε και προσπαθούσε ν' απαλαχθή, αλλά ματαιώσε. 'Ορθιος τώρα ή Ιππότης βυθίζει τό σπαθι στο λαϊμό του φειδιού, σε ή λαβή. Καταματωμένο τό θηρίο, μέ τά άντρα έξω, κάνει άκόμη τήν τελευταία του προσπάθεια νά όρμήση κατά του Γκεζόν, αλλά τότε τρέχουν και οι δυο ύπηρετές και τόν άπελευθερώνουν.

'Ο Ιππότης ήτο κατάκοπος και λιποθυμισμένος από τόν φοβερό άγώνα. Οι ύπηρετές έβάλθησαν νά τόν περιθάλλουν. Του βγάλανε τήν περικεφαλαία, του δρόσανε τό πρόσωπο μέ κρύο νερό, του έδωσαν νά πιη. Μόλις ήρθε στόν έαυτό του και άνοιξε τά μάτια του, τό πρώτο πράγμα πού ειδε μπροστα του, ήταν τό σκοτωμένο φειδί, μακρú τριάντα όργυές!...

'Αμα τό μεγάλο τουτο περιστατικό μαθεϋθηκε στη Ρόδο, χαρά και άγαλλίασε τούς έπισκω όλους. Οι κάτοικοι, μέ σημαίες και λάβαρα, βγήκανε νά προϋπαντήσουν τόν ήρωα και νικητή. Οι Ιππότες σηκώσανε τόν Θεοδόσιο Γκεζόν στα χέρια και έτοι θριαμβευτικά τόν έφεραν στο Παλάτι του Μεγάλου Μάγιστρον. "Αλλα όμως έπεριέμενε ή νικητής και άλλα τόν βοήκων. 'Ο Βιλλενέβ, άμα ή διαδήλωση εφθασε κάτω, έβγήκε στόν εξώστη και μέ βροντώδη φωνή ειπε :

—'Ετσι λοιπόν φυλάς τις διαταγές μου, Θεοδόσιε Γκεζόν ;... 'Από τό στιγμή αυτή εισαι ύπόδικος. Διατάσσω τούς στρατιωτές μου νά σε συλλάβουν!.....

Και ό Γκεζόν συλληφθείς ώδηγήθη στιςφυλακές τουφρουριουένφ τόπληθος σκορπιζότανε λυπημένο, αλλά μη τολμώντας νά κινήσει.

'Υστερ' από λίγες ήμέρες τό Συμβούλιο συνέληθε και κατεδίκασε τόν «παραβάτη» Θεοδόσιο Γκεζόν σε «στερησιν του Ιπποτικού ένδύματος».

'Ο άνδρείος Ιππότης δέχτηκε χωρίς παράπονο τήν άτιμωτική εκείνη τιμωρία. 'Αλλ' οι ταξίχαροι του Τάγματος μαζεϋτηκαν και πήγανε στόν άρχηγό τους νά μαιτεψουν για τόν κατάδικο. 'Ο Βιλλενέβ καταπραϋνήθηκε, και όχι μόνο του χάρισε τή ποινή, αλλά του έδωσε και γενναία άμοιβή.

Στά 1346 (συνπληρώνει ή Λακουρά στο σύγγραμμά του «Τά νησιά της 'Ελλάδος») απέθανε ή Βιλλενέβ. Και ή Ιππότης κόνανε άρχηγό τους, μεγάλο Μάγιστρο του Τάγματος, τόν ήρωα Θεοδόσιο Ιππότη ντε Γκεζόν. 'Ο Ιστειριοδήςης

Η ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΣΤΙΓΜΗ

Μιά εφημερίς του Καίρου δημοσίευσε έναν πολύ πρωτότυπο διαγωνισμό. Ρωτά στις αναγνώστριες.

- Ποιά εινε ή πιο ευχάριστη στιγμή της ήμέρας σας ;
- Δέν έλειψαν ή έξυπνες απαντήσεις. 'Ιδου μερικές.
- 'Η πιο ευχάριστη στιγμή της ήμέρας μου εινε τό πρωί, όταν κιντάζω στόν καθρέφτη και βλέπω ότι δέν ειμαι... άντρας!
- Όταν επιστρέφω στο σπίτι μου χωρίς νά μέ πύρη από πίσω κανένας ήλιθιός!
- 'Η ωραιότερη στιγμή της ήμέρας μου εινε όταν μαθαίνω ότι μέ μακολόγησε ή τάδε φιλενάδα μου!

